

Lister optager Folk eller Hartkorn, der ligger i fremmede Kommuner, der møder man en praktisk Vanskelighed, som man ikke kan komme over. Det faktiske Forhold er eller burde være saaledes — det er i hvert Fald det rettlige Forhold — at naar man har ubeboet Jord i en fremmed Kommune, bliver denne Jord fri for Snekastning baade i den ene og den anden Kommune. Om man nu vil indføre Snekastningspligt til den Kommune, hvor den ubebyggede Jord ligger, som Lovforslaget gjør, eller man, som det ærede kongevalgte Medlem, vil finde det naturligt, at Byrden kommer den Kommune tilgode, hvor Bopælen ligger, hvor Hoveddomicilet er for Manden, der driver Jorden, kan være et Spørgsmaal. Jeg tror, at man skal vogte sig noget for at komme udenfor Kommunens Grund, og jeg er foreløbig tilbøielig til at holde paa Lovforslagets Bestemmelser, men jeg indrømmer ganske vist, at det er et Spørgsmaal, der kan fortjene nærmere Overveielse. Utsaa, den nuværende Lovgivning om Snekastningsarbeidet er ingenlunde klar, der er forskellige Domme og administrative Bestemmelser, der skulle tages til Efterretning, og tilbøielig gøres det i Pragis meget forskjelligt i de forskjellige Egne. Jeg skal derfor erkjende, at der fremkommer Ubilligheder, og at der fremkommer saadanne nogle Steder, som ikke kunne andre Steder. Det kommer an paa den Pragis, der har uddannet sig, og om Befolkningen og Kommunerne i de forskjellige Egne have fundet sig i en anden Anvendelse af Snekastningsregulativet end den, der maasse kan fremtvinges, naar man vil gaa lige til det Yderste efter det, der kan anses for gjældende Ret. Der er derfor al Grund til at tage Spørgsmaalet under Overveielse. Det her foreliggende Lovforslag tilsigter atter en Fordelingslov, ligesom jeg tillod mig at betegne Loven af 1858 som en Fordelingslov, men det vil blive en Fordelingslov indenfor snævrere Grændser. Jeg maa nemlig forstaa dette Forslag saaledes, at det lader Fordelingen efter Loven af 30te December 1858 staa, men kun paa et enkelt Punkt, nemlig den Fordeling, der sker efter Hartkornet, vil indføre andre Regler. Jeg antager ikke, at den ærede Forslagsstiller vil kunne modsigte, at det er den rette Forstaelse af Lovforslaget. Forsaa vidt har jeg ikke Noget imod, at man tager dette Spørgsmaal op; thi det er ganske sikert det mest brændende og fører til forskjellige Artede Afgjørelser og forskjellige Ubilligheder. Jeg skal heller ikke modrette mig eller ndtale mig om Lovforslagets Ansættelse i hvert Fald ikke nu, det kan blive Gjenstand for en nærmere Underjøgelse. Jeg kan imidlertid være

ganske enig med det ærede Medlem, som udtalte sig paa Forslagsstillernes Vegne, i, at det kun er en enkelt Ulempe, der bliver afhjulpen ved dette Lovforslag. Jeg erkjender ogsaa, at hele denne Materie godt kan trænge til Drøftelse og til Marbeidelse, og at der kan være al Grund til at søge Lovforslag fremmede om, hvorledes man i det Hele vil omordne Bestemmelserne for Snekastningsbyrdens Udredelse. Naar det ikke er set hidindtil, har det væsentlig været, fordi det har staaet i Forbindelse med Pligtarbeidet i det Hele taget, som indeholder en Række af tvivlsomme og vanskelige Spørgsmaal; men det kan gjerne være, at en nærmere Drøftelse af dette Forhold vil give Anledning til, at man kommer til Erkjendelse af, at man i ethvert Tilfælde ved denne Del af Pligtbyrden skal søge at komme til en anden Ordning. Der er endnu et Forhold, som spiller ind i Snekastningsbyrdens Udredelse; det er Pligtarbeidet for Husmændene. Jeg skal imidlertid foreløbig lade det Spørgsmaal ligge; der vil kunne komme endnu flere Kombinationer. Jeg har nogen Grund til at tro, at ogsaa dette Spørgsmaal er ordnet ganske overordentlig forskjelligt i de forskjellige Kommuner, saa jeg tror nok, man kan sige, at Bestemmelserne i og for sig ikke ere heldige, og deres Anvendelse vistnok overmaade forskjellig omkring i Landet. Der kan være al Grund for Lovgivningsmagten til at beskæftige sig nærmere med dette Forhold.

Ordføreren for Forslagsstillerne (J. Pedersen): Jeg vilde blot gjøre den Bemærkning, at det er ganske rigtigt, at Snekastningsbyrden kun hviler paa Beboerne, og at Loven af 1858 kun var en Fordelingslov; men naar den fordeler ogsaa efter Hartkornet og i en fremtrædende Grad efter Hartkornet, maa Meningen selvfølgelig være den, at de paagjældende Ydere, som skulde yde efter Hartkornet, skulde Snekastningsarbeidet paa Grund af den Interesse, de have i Forhold til deres Hartkorn, og jeg synes derfor, at selv om man ikke kan sige, at Snekastningspligten egentlig ligger paa Hartkornet, men paa Beboerne, saa ligger den dog paa Beboerne i Forhold til det Hartkorn, de have; men deraf følger det frendeles — synes det mig — at det vilde være mindre rigtigt at lade en Mand yde Snekastning i den Kommune, hvori han bor, ogsaa af det Hartkorn, han har i en anden Kommune. Er det lidt, gjør det mindre til Sagen; men er det meget, forekommer det mig, at det vilde være betydelig Uret mod den Kommune, hvori hans Hartkorn ligger. Denne Kommune vilde jo